

گریه کن ای ابر ، باران گریه کن
گریه کن بر دامن صحرای سرخ
گریه کن تا قطره ی آبی رسد
بر گلوی تشنه ی گلهای سرخ
وقت باران است آه ای آسمان
بر تن تبار این صحرا بیار
بشکن این بغض غریب و سرد را
بر گداز ظهر عاشورا بیار
از هجوم دشمنان دل سیاه
ساقه های سبز را بی سر بین
بر زمین داغ دشت کربلا
لاله های سرخ را پرپر بین